

ခင်္ဂါပုဂ္ဂိုလ်

အဘိဓမ္မာသင်တန်းသား / သူများအား

(ပထမအကြိမ်)

ဓမ္မာစရိယတက္ကသိုလ် နာယကချုပ်ဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တသုခိတ္တာဘိဝံသ

ပို့ချသင်ကြားအပ်သော

လူတိုင်းအတွက်

လက်တွေ့အသုံးချ အင်္ဂါဓမ္မာ

နောက်ဆက်တွဲ (ရှုပုံပိုင်း)

(၁)

ရုပ်၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်

ပူခြင်းအေးခြင်း-စသော ဆန့်ကျင်ဘက်အကြောင်းများကြောင့် ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်တတ်သော သဘောကို “**ရုပ်**” ဟုခေါ်သည်။ ထိုရုပ်များမှာ (၂၈)ပါးရှိသည်။

ရုပ် (၂၈)ပါး

နိဗ္ဗန္ဓရုပ် (၁၈)ပါး

၁။ မဟာဘုတ် (၄)ပါး ။ ။

မဟာဘုတ်လေးပါးမှာ -

၁။ **ပထဝီ** = ခက်မာခြင်း၊ နူးညံ့ခြင်းသဘော။

၂။ **အာပေါ** = ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ယိုစီးခြင်းသဘော။

၃။ **တေဇော** = ပူခြင်း၊ အေးခြင်းသဘော။

၄။ **ဝါယော** = ထောက်ကန်ခြင်း၊ တွန်းတင် လှုပ်ရှားခြင်းသဘော
တို့ဖြစ်ကြသည်။

၂။ ပသာဒရုပ်ငါးပါး ။ ။

ပသာဒရုပ်ငါးပါးမှာ -

၁။ **စက္ခုပသာဒ** = မျက်စိအကြည်ရုပ်

၂။ **သောတပသာဒ** = နားအကြည်ရုပ်

၃။ **ဃာနပသာဒ** = နှာခေါင်းအကြည်ရုပ်

၄။ **ဇိဝှါပသာဒ** = လျှာအကြည်ရုပ်

၅။ **ကာယပသာဒ** = ကိုယ်အကြည်ရုပ်-တို့ဖြစ်ကြသည်။

(၂)

၃။ ဂေါစရရုပ် ၇-ပါး ။ ။

ဂေါစရရုပ် (၇)ပါးမှာ -

- ၁။ **ရူပါရုံ** = အဆင်းအရောင်အမျိုးမျိုး
- ၂။ **သဒ္ဓါရုံ** = အသံအမျိုးမျိုး
- ၃။ **ဂန္ဓာရုံ** = အနံ့အမျိုးမျိုး
- ၄။ **ရသာရုံ** = အရသာအမျိုးမျိုး
- ၅, ၆, ၇။ **ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ** = အတွေ့အထိအမျိုးမျိုး (ပထဝီ, တေဇော, ဝါယော ၃-ပါး)

အမှာ ။ ။ ပထဝီ, တေဇော, ဝါယော ၃-ပါးသည် မဟာဘူတ (၄)ပါးတွင် ပါဝင်ပြီး ဖြစ်၍ နိပ္ပန္နရုပ် ၁၈-ပါးကို ရေတွက်ရာ၌ ဂေါစရရုပ် (၇)ပါးဖြစ်နေသော်လည်း အရေအတွက် သင်္ချာ ပိုလွန်၍ မယူရခြင်းဖြစ်သည်။

၄။ ဘာဝရုပ် (၂)ပါး

ဘာဝရုပ် ၂-ပါးမှာ -

- (၁) **ဣတ္ထိဘာဝရုပ်** = အမသဘာဝကို ဖြစ်စေသောရုပ်၊
- (၂) **ပုဗ္ဗာဝရုပ်** = အဖိုသဘာဝကို ဖြစ်စေသောရုပ်-တို့ဖြစ်ကြသည်။

၅။ ဟဒယရုပ် (၁)ပါး

(၁) **ဟဒယဝတ္ထု** = စိတ်၏ မှီရာ နှလုံးအကြည်ရုပ်။

၆။ ဇီဝိတရုပ် (၁)ပါး

(၁) **ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ** = ကံကြောင့်ဖြစ်သောရုပ်တို့ကို အသက်ရှင်အောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းသဘော (ရုပ်သက်)။

၇။ အာဟာရရုပ် (၁)ပါး

(၁) **ကဗဠိကာရအာဟာရ** = စားသောက်ဖွယ်၌ပါသော အနှစ်အစေး ဩဇာရုပ်။

(၃)

ဖော်ပြပါ ရုပ် (၁၈)ပါးတို့ကို ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတို့ကြောင့်ဖြစ်ရသော ရုပ်များ ဖြစ်၍ “နိပ္ပန္နရုပ်” ဟုခေါ်သည်။

အနိပ္ပန္နရုပ် (၁၀)ပါး

၁။ ပရိစ္ဆေဒရုပ် (၁)ပါး

(၁) ပရိစ္ဆေဒရုပ် = အာကာသဓာတ် = ရုပ်ကလာပ်တို့ကို ပိုင်းခြားပေးသော ရုပ်။

၂။ ဝိညာတ်ရုပ် (၂)ပါး

(၁) ကာယဝိညာတ် = မိမိ၏ဆန္ဒကို သူတစ်ပါးတို့အား သိစေတတ်သော ကိုယ်အမှုအရာ။

(၂) ဝစီဝိညာတ် = မိမိ၏ဆန္ဒကို သူတစ်ပါးတို့အား သိစေတတ်သော နှုတ်အမှုအရာ-တို့ဖြစ်ကြသည်။

၃။ ဝိကာရရုပ် (၅)ပါး

ဝိကာရရုပ် (၅)ပါးမှာ -

(၁) လဟုတာ = ရုပ်တို့၏ ပေါ့ပါးခြင်းသဘော။

(၂) မုဒုတာ = ရုပ်တို့၏ နူးညံ့ခြင်းသဘော။

(၃) ကမ္မညတာ = ရုပ်တို့၏ ကျန်းခံခြင်းသဘော။

(၄, ၅) ဝိညာတ်ရုပ် - တို့ဖြစ်ကြသည်။

အမှာ ။ ။ ဝိညာတ်ရုပ် (၂)ပါးမှာ- ကာယဝိညာတ်, ဝစီဝိညာတ်အဖြစ်သီးခြားပါပြီးဖြစ် သည်။

၄။ လက္ခဏရုပ် (၄)ပါး

လက္ခဏရုပ် (၄)ပါးမှာ -

(၁) ဥပစယ = ရုပ်တို့၏ အစဖြစ်ခြင်းသဘော။

(၂) သန္တတိ = ရုပ်တို့၏ အစဉ် မပြတ်ခြင်းသဘော။

(၃) ဇရတာ = ရုပ်တို့၏ ရင့်ရော်ခြင်းသဘော။

(၄) အနိစ္စတာ = ရုပ်တို့၏ ပျက်စီးခြင်းသဘော-တို့ဖြစ်ကြသည်။

(၄)

ဖော်ပြပါရုပ် ၁၀-ပါးကို “**အနိပ္ပန္နရုပ်**” ဟု ခေါ်သည်။

နိပ္ပန္နရုပ် (၁၈)ပါး၊ အနိပ္ပန္နရုပ် (၁၀)ပါး၊ ပေါင်း ရုပ် (၂၈)ပါးဖြစ်ကြသည်။
ထိုရုပ် ၂၈-ပါးတွင် မဟာဘုတ် ၄-ပါးမှတစ်ပါး ကျန် (၂၄)ပါးသော ရုပ်တို့ကို
မဟာဘုတ်(၄)ပါးကို မှီ၍သာဖြစ်သောကြောင့် “**အမှီရုပ်(ဥပါဒါရုပ်)**” ဟု ခေါ်သည်။

နိဗ္ဗာန်၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်

ဆင်းရဲဒုက္ခအားလုံး၏ အေးငြိမ်းရာဖြစ်သော သဘောတရားကို “**နိဗ္ဗာန်**” ဟု
ခေါ်သည်။ ထိုနိဗ္ဗာန်သည် -

- ၁။ သေခြင်းသဘောမရှိ၊
- ၂။ ဥပါဒ်၊ ငှီ၊ ဘင်-ဟူသော အပိုင်းအခြားကို လွန်ပြီးဖြစ်၏။
- ၃။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အဟာရ-ဟူသော အကြောင်းတရားလေးပါး
အနက် မည်သည့်အကြောင်းတို့ကမျှ မပြုပြင်အပ်။
- ၄။ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိ (အမြတ်ဆုံးတရားဖြစ်၏။)
- ၅။ ရောက်သင့်ရောက်ရန် လျော်ကန်သင့်မြတ် ထင်ရှားသော ဓာတ်
တစ်မျိုးဖြစ်၏။

ရုပ်နှင့် နာမ်ခွဲခြေချက်

ပရမတ္ထတရားလေးပါးတို့တွင် စိတ်၊ စေတသိက်၊ နိဗ္ဗာန်တို့သည် နာမ်တရား
များ ဖြစ်ကြသည်။ **စိတ်နှင့် စေတသိက်တို့ကို** အာရုံသို့ ညွတ်တတ်၍ အာရုံကို
ယူတတ်သိတတ်သောကြောင့် နာမ်ဟု ခေါ်ရ၏။ **နိဗ္ဗာန်ကိုကား** အာရုံပြုတတ်
သောတရားတို့ကို မိမိသို့ ညွတ်စေတတ်သောကြောင့် နာမ်ဟု ခေါ်ရသည်။

ရှေ့တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ရုပ် (၂၈)ပါးသည် ရုပ်တရားများ ဖြစ်ကြသည်။
ယင်းတို့သည် ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲတတ်သော သဘောရှိ၏။

(၅)

ခန္ဓာ (၅)ပါး

ရုပ်, နာမ်တရားများကို ဉာဏ်ဖြင့် စုပုံထားခြင်းကို “ခန္ဓာ”ဟု ခေါ်သည်။
ထိုခန္ဓာသည် ရူပက္ခန္ဓာ, ဝေဒနာက္ခန္ဓာ, သညာက္ခန္ဓာ, သင်္ခါရက္ခန္ဓာ, ဝိညာဏက္ခန္ဓာ-
ဟု ငါးပါးရှိသည်။ ထိုငါးပါးတို့တွင်

- ၁။ ရုပ် (၂၈)ပါးသည် **ရူပက္ခန္ဓာ**မည်၏။
- ၂။ ဝေဒနာစေတသိက်သည် **ဝေဒနာက္ခန္ဓာ**မည်၏။
- ၃။ သညာစေတသိက်သည် **သညာက္ခန္ဓာ**မည်၏။
- ၄။ ဝေဒနာ, သညာတို့မှ ကြွင်းကျန်သော စေတသိက် (၅၀)သည် **သင်္ခါရက္ခန္ဓာ**မည်၏။
- ၅။ စိတ်အကျဉ်း (၈၉)ပါး၊ အကျယ် (၁၂၁)ပါးသည် **ဝိညာဏက္ခန္ဓာ**မည်၏။

အာယတန (၁၂)ပါး

စိတ်, စေတသိက်တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းတရားများကို “အာယတန”ဟု
ခေါ်သည်။ ထိုအာယတနသည် စက္ခာယတန, သောတာယတန, ဃာနာယတန,
ဇိဝှိယတန, ကာယာယတန, မနာယတန, ရူပါယတန, သဒ္ဓါယတန, ဂန္ဓာယတန,
ရသာယတန, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန, ဓမ္မာယတန-ဟု (၁၂)ပါးရှိသည်။

- ၁။ စက္ခုပသာဒရုပ်သည် **စက္ခာယတန**မည်၏။
- ၂။ သောတပသာဒရုပ်သည် **သောတာယတန**မည်၏။
- ၃။ ဃာနပသာဒရုပ်သည် **ဃာနာယတန**မည်၏။
- ၄။ ဇိဝှိပသာဒရုပ်သည် **ဇိဝှိယတန**မည်၏။
- ၅။ ကာယပသာဒရုပ်သည် **ကာယာယတန**မည်၏။
- ၆။ စိတ် (၈၉)ပါးသည် **မနာယတန**မည်၏။
- ၇။ ရူပါရုံသည် **ရူပါယတန**မည်၏။
- ၈။ သဒ္ဓါရုံသည် **သဒ္ဓါယတန**မည်၏။
- ၉။ ဂန္ဓာရုံသည် **ဂန္ဓာယတန**မည်၏။

(၆)

၁၀။ ရသာရုံသည် **ရသာယတန**မည်၏။

၁၁။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည် **ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန**မည်၏။

၁၂။ စေတသိက် (၅၂)ပါး၊ သုခုမရုပ် (၁၆)ပါး၊ နိဗ္ဗာန်သည် **ဓမ္မာယတန** မည်၏။

မှတ်ချက် ။ ။ ပသာဒရုပ် (၅)ပါး၊ ဂေါစရရုပ်(၇)ပါးကို **“ဩဠာရိကရုပ်”** ဟု ခေါ်၍ ကျန်ရုပ် (၁၆)ပါးကို **“သုခုမရုပ်”** ဟု ခေါ်သည်။

ဓာတ် (၁၈)ပါး

မိမိ၏သဘောကို ဆောင်တတ်သောတရားကို **“ဓာတ်”** ဟုခေါ်သည်။ ထိုဓာတ်သည် စက္ခုဓာတ်၊ သောတဓာတ်၊ ယာနဓာတ်၊ ဇိဝှိဓာတ်၊ ကာယဓာတ်၊ ရူပဓာတ်၊ သဒ္ဓဓာတ်၊ ဂန္ဓဓာတ်၊ ရသဓာတ်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်၊ သောတဝိညာဏဓာတ်၊ ယာနဝိညာဏဓာတ်၊ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတ်၊ ကာယဝိညာဏဓာတ်၊ မနောဓာတ်၊ မနောဝိညာဏဓာတ်၊ ဓမ္မဓာတ်ဟု (၁၈)ပါးရှိသည်။

၁။ စက္ခုပသာဒရုပ်သည် **စက္ခုဓာတ်**မည်၏။

၂။ သောတပသာဒရုပ်သည် **သောတဓာတ်**မည်၏။

၃။ ယာနပသာဒရုပ်သည် **ယာနဓာတ်**မည်၏။

၄။ ဇိဝှိပသာဒရုပ်သည် **ဇိဝှိဓာတ်**မည်၏။

၅။ ကာယပသာဒရုပ်သည် **ကာယဓာတ်**မည်၏။

၆။ ရူပါရုံသည် **ရူပဓာတ်**မည်၏။

၇။ သဒ္ဓါရုံသည် **သဒ္ဓဓာတ်**မည်၏။

၈။ ဂန္ဓာရုံသည် **ဂန္ဓဓာတ်**မည်၏။

၉။ ရသာရုံသည် **ရသဓာတ်**မည်၏။

၁၀။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည် **ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်**မည်၏။

၁၁။ စက္ခုဝိညာဏ်ဒွေးသည် **စက္ခုဝိညာဏဓာတ်**မည်၏။

၁၂။ သောတဝိညာဏ်ဒွေးသည် **သောတဝိညာဏဓာတ်**မည်၏။

၁၃။ ယာနဝိညာဏ်ဒွေးသည် **ယာနဝိညာဏဓာတ်**မည်၏။

၁၄။ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဒွေးသည် **ဇိဝှိဝိညာဏဓာတ်**မည်၏။

(၅)

- ၁၅။ ကာယဝိညာဏ်ဒွေးသည် **ကာယဝိညာဏဓာတ်**မည်၏။
- ၁၆။ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ သမ္ပဋိစိုင်းဒွေးသည် **မနောဓာတ်**မည်၏။
- ၁၇။ ဒွေးပဉ္စဝိညာဉ် (၁၀)၊ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ သမ္ပဋိစိုင်းဒွေးတို့မှ တစ်ပါး ကျန်စိတ် (၇၆)ပါးသည် **မနောဝိညာဏဓာတ်**မည်၏။
- ၁၈။ စေတသိက် (၅၂)ပါး၊ သုခုမရုပ် (၁၆)ပါး၊ နိဗ္ဗာန်သည် **ဓမ္မဓာတ်** မည်၏။

သစ္စာ (၄)ပါး

အမြဲမှန်ကန်သောတရားကို “**သစ္စာ**”ဟု ခေါ်သည်။ ထိုသစ္စာတရား လေးပါးကို အရိယာသူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်များသာ သိအပ်သောကြောင့် အရိယသစ္စာ-ဟုလည်း ခေါ်ရပေသည်။ ထိုသစ္စာသည် ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာဟု လေးပါးရှိသည်။

- ၁။ လောကီစိတ် (၈၁)၊ လောဘကြည်သော စေတသိက် (၅၁)၊ ရုပ် (၂၈)ပါးသည် **ဒုက္ခသစ္စာ**မည်၏။
 - ၂။ လောဘစေတသိက်သည် **သမုဒယသစ္စာ**မည်၏။
 - ၃။ နိဗ္ဗာန်သည် **နိရောဓသစ္စာ**မည်၏။
 - ၄။ မဂ်စိတ်လေးပါး၌ရှိသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် **မဂ္ဂသစ္စာ**မည်၏။
- မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသည်ကား သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ-တည်း။

ကုသိုလ်ကံနှင့် အကုသိုလ်ကံ

ကုသိုလ်ကံ

ကံသည် ကောင်းကံ၊ ဆိုးကံ = ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ-ဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိသည်။ ကုသိုလ်ကံသည် ကာမာဝစရကုသိုလ်ကံ၊ ရူပါဝစရကုသိုလ်ကံ၊ အရူပါဝစရကုသိုလ်ကံ၊ လောကုတ္တရာကုသိုလ်ကံ-ဟူ၍ လေးမျိုးရှိသည်။

(၈)

ကာမာဝစရကုသိုလ်ကံသည် ကာမဘုံတို့၌ အကျိုးပေး၏။ ရူပါဝစရကုသိုလ်ကံသည် ရူပဗြဟ္မာဘုံတို့၌ အကျိုးပေး၏။ အရူပါဝစရကုသိုလ်ကံသည် အရူပဗြဟ္မာဘုံတို့၌ အကျိုးပေးသည်။ ဈာန်အင်အားအလိုက် ထိုထိုဗြဟ္မာဘုံ၌ အကျိုးပေး၏။ လောကုတ္တရာကုသိုလ်ကံသည် လောကုတ္တရာဖိုလ်အကျိုးကို ပေး၏။ ဉာဏ်စွမ်းအရ ခံစားရသော အကျိုးတရားဖြစ်၏။

ကာမာဝစရကုသိုလ်ကံသည် ကာယကံ ၃-ပါး၊ ဝစီကံ ၄-ပါး၊ မနောကံ ၃-ပါးအားဖြင့် ၁၀-ပါးရှိသည်။ ထို (၁၀)ပါးကို ကောင်းသော အကျင့်များဖြစ်၍ **“သုစရိုက်”** ဟု ခေါ်သည်။ ကုသိုလ်ဟူသည် အပြစ်မရှိခြင်း၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ပေးခြင်းသဘောရှိ၏။ ကောင်းသောကိုယ်မှု၊ နှုတ်မှု၊ စိတ်မှုတို့ဖြစ်၍ သုစရိုက်တရား ဆယ်ပါးသည် လူပြည့်၊ နတ်ပြည့် သုဂတိဘဝများသို့ ရောက်စေတတ်သော လမ်းခရီးကောင်းဖြစ်သောကြောင့် **“ကုသလကမ္မပထတရား ၁၀-ပါး”** ဟုလည်း ခေါ်သည်။ ကုသိုလ်ကံတို့တွင် သမ္မာဒိဋ္ဌိခေါ် အယူမှန်မှု၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်မှု မနောကံသည် အရေးအကြီးဆုံးအခြေခံကံ ဖြစ်သည်။

အကုသိုလ်ကံ

အကုသိုလ်ကံသည်လည်း ကာယကံ ၃-ပါး၊ ဝစီကံ ၄-ပါး၊ မနောကံ ၃-ပါး ၃-ပါးအားဖြင့် ၁၀-ပါးရှိသည်။ အကုသိုလ်ဟူသည် အပြစ်ရှိခြင်း၊ မကောင်းသော အကျိုးကို ပေးခြင်းသဘောရှိ၏။ မကောင်းသော ကိုယ်မှု၊ နှုတ်မှု၊ စိတ်မှုတို့ဖြစ်၍ **“ဒုစရိုက်တရားများ”** ဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြသည်။ ထိုဒုစရိုက်တရားဆယ်ပါးတို့သည် ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသုရကာယ်-ဟူသော အပါယ်လေးပါးသို့ ရောက်စေတတ်သော လမ်းခရီးဖြစ်သောကြောင့် **“အကုသလကမ္မပထတရား ၁၀-ပါး”** ဟုလည်း ခေါ်သည်။

ထိုအကုသိုလ်ကံသည် အပါယ် (၄)ဘုံတို့၌ ကျရောက်စေ၍ မကောင်းကျိုးများကို ရရှိခံစားစေတတ်သည်။

(၉)

ကံ-၏ စီမံခန့်ခွဲမှု

လောက (၃)ပါး

ပျက်ပျက်နေသော သဘောတရားများကို လောက-ဟု ခေါ်သည်။
ထိုလောကသည် -

- ၁။ သြကာသလောက
- ၂။ သတ္တလောက
- ၃။ သင်္ခါရလောက-ဟု (၃)ပါးရှိသည်။

(၁) သြကာသလောက

သတ္တဝါတို့၏ နေရာဘုံဌာနသည် သြကာသလောက-မည်၏။
ထိုသြကာသလောကသည် -

- (၁) ကာမ ၁၁-ဘုံ
- (၂) ရူပ ၁၆-ဘုံ
- (၃) အရူပ ၄-ဘုံအားဖြင့် (၃၁)ဘုံရှိပါသည်။

ကာမ (၁၁)ဘုံ-ဟူသည် အပါယ် (၄)ဘုံ၊ ကာမသုဂတိ (၇)ဘုံတို့ဖြစ်ပါသည်။

အပါယ် (၄)ဘုံ

ချမ်းသာကင်းသော ဘုံများကို “အပါယ်ဘုံ” ဟု ခေါ်သည်။ ထိုအပါယ်ဘုံ
သည် ငရဲဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ အသုရကာယ်ဘုံဟု (၄)မျိုးရှိသည်။

ငရဲဘုံ

ငရဲဘုံ = ချမ်းသာဟူ၍ မြူတစ်စေ့မျှ မရှိသောဘုံ။

ငရဲကြီး (၈)ထပ်

၁။ သဗ္ဗိဝငရဲ = သေလိုက်၊ ရှင်လိုက်ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် နှစ်ပေါင်းများ
စွာ ခံစားရသော ငရဲဖြစ်သည်။

(၁၁)

ကျခံရသူများ = သတ္တဝါတို့အား အနိုင်အထက် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် နှိပ်စက်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်တတ်သော ခိုးသားဓားပြ လူဆိုးများ ကျခံကြရသည်။

၂။ **ကာဠသုတ္တဇရဲ** = မည်းနက်သော အဆင်းရှိသည့် သံပူများကြီးတို့ဖြင့် ၄-မြောင့်၊ ၆-မြောင့်၊ ၈-မြောင့်စသည်များ ဆွဲပြီး သစ်တုံးကို ရွှေသကဲ့သို့ အရွှေခံရသော ဇရဲဖြစ်သည်။

ကျခံရသူများ = သူတစ်ပါးအား ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်တတ်သော လူသတ်၊ ထောင်မှူး၊ အရာထမ်း၊ အမှုထမ်းများ၊ သီလပျက်အကျင့်မဲ့ ရဟန်းများ ကျခံကြရသည်။

၃။ **သဃိတဇရဲ** = ပူလောင်သော သံတောင်ကြီး ၄-လုံးတို့ဖြင့် လေးဘက်ညှပ်၍ ကြိတ်ခြေညှပ်သတ်ခံရသော ဇရဲဖြစ်သည်။

ကျခံရသူများ = ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နားစသည့် သတ္တဝါတို့အား ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်တတ်သော ဆင်ထိန်း၊ မြင်းထိန်း၊ နွားထိန်းတို့ ကျခံကြရသည်။

၄။ **ရောရုဇရဲ** = အလွန်ပူလောင်သော သံမီးကျီးခဲ မီးလျှံတို့ဖြင့် ဒွါရ ကိုးပေါက်တို့မှ စုပြုံဝင်ဖောက်ကာ လောင်ကျွမ်းခံရသူတို့ အော်ဟစ်ငိုကြွေးသံ ဆူညံနေသော ဇရဲဖြစ်သည်။

ကျခံရသူများ = တောမီးရှို့သူ၊ ရေသတ္တဝါတို့အား နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်သူ တံငါသည်၊ ကုန်းသတ္တဝါတို့အား နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်သူ တောလိုက်မုဆိုး၊ ငှက်မုဆိုးတို့ ကျခံကြရသည်။

၅။ **မဟာရောရုဇ** = ပူ၊ ငန်၊ စပ် အခိုးအငွေ့တို့ဖြင့် ပြင်းထန်စွာ လောင်ကျွမ်းကျွမ်းခံရသော ရောရုဇထက် ပိုမိုပြင်းထန်ခံစားရသော ဇရဲဖြစ်သည်။

ကျခံရသူများ = မိဘ၊ ဆရာသမားနှင့် သီလရှိသူတို့၏ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာများကို ခိုးယူကဲ့ဝှက်ယူငင်သုံးစွဲသူတို့ ကျခံကြရသည်။

(၁၁)

၆။ တာပနငရဲ = အလှုံညီးညီး သံမဏိမီးတို့ဖြင့် အပူတိုက်ပေး၍ အထက်ပါ ငရဲတို့ထက် ပိုမိုပြီး ဆင်းရဲခံရသော ငရဲဖြစ်သည်။

ကျခံရသူများ = အများမို့ခိုနေထိုင်ရာ တိုက်တာ၊ အိမ်၊ ရေတွင်း၊ ဇရပ်တန်ဆောင်း၊ မဏ္ဍပ်စသည် မီးရှို့ဖျက်ဆီးဖြိုခွင်းခြင်း၊ သတ္တဝါတို့အား သနားညှာ တာမှုကင်းကာ မီးမြှိုက်ခြင်း၊ မီးလောင်တိုက်သွင်းခြင်း ပြုလုပ်သူ တို့ ကျခံရသည်။

၇။ မဟာတာပနငရဲ = တာပနငရဲထက် ပိုမိုလွန်ကဲစွာ ဆင်းရဲခံရသော ငရဲ ဖြစ်သည်။

ကျခံရသူများ = လောကုတ္တရာဓမ္မများ မှားယွင်းပျက်ပြယ်စေအောင်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ (အယူမှား)သို့ ရောက်အောင် လမ်းညွှန်ပြသူ အဓမ္မဝါဒီများ။

၈။ အဝီစိငရဲ = မီးလှုံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ခံရသူသတ္တဝါ ၃-မျိုးတို့ အကြားအလယ် မရှိ ပြည့်ကျပ်လျက်ရှိသော ငရဲဖြစ်သည်။

ကျခံရသူများ = အမိသတ်သူ၊ အဖသတ်သူ၊ ရဟန္တာသတ်သူ၊ သံဃာကို ကွဲအောင် လုပ်သူ၊ ဘုရားကို သွေးစိမ်းတည်အောင် လုပ်သူတို့ ကျခံကြ ရသည်။

တိရစ္ဆာန်ဘုံ

တိရစ္ဆာန်ဘုံဆိုသည်မှာ ဘုံသီခြားမရှိ၊ ၎င်းတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်ပင်လျှင် ဘုံဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏ စုဝေးနေထိုင်ရာ ဌာနသည် ဘုံဖြစ်သည်။ ဖီလာ ကန်လန်သွားတတ်သောကြောင့် “**တိရစ္ဆာန်**” ဟု ခေါ်သည်။

ပြိတ္တာဘုံ

ပြိတ္တာဘုံဆိုသည်မှာ သီးခြားကန်သတ် သတ်မှတ်ထားသော အရပ်ဒေသ မရှိ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ၎င်းတို့ ကျင်လည်ကျက်စားရာ တော၊ တောင်၊ သမုဒ္ဒရာ၊

(၁၂)

ပင်လယ်ကမ်းခြေစသည့် အရပ်ဒေသများကိုပင် “**ပြိတ္တာဘုံ**” ဟု ခေါ်သည်။

ပြိတ္တာအမျိုးအစား များစွာရှိသည့်အတွက် သုတ်ပါထေယျလာ မှတ်သားစရာ ပြိတ္တာ (၄)မျိုးမှာ -

- (၁) **ပရဒတ္တုပဇိဝိက ပြိတ္တာ** - (သူတစ်ပါးတို့ စွန့်ကြဲသော အစာကို စားရသော ပြိတ္တာ)
- (၂) **ခုပ္ပိပါသိကပြိတ္တာ** - (အစာငတ်၊ ရေငတ်ခံရသော ပြိတ္တာ)
- (၃) **နိဗ္ဗာမတကိုကပြိတ္တာ** - (ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံး မီးလျှံလောင်ကျွမ်းခံရသော ပြိတ္တာ)
- (၄) **ကာလကဗ္ဗိကပြိတ္တာ** - (အသား၊ အသွေး ခြောက်ခန်းသည့် ပြိတ္တာ)တို့ ဖြစ်သည်။

အသုရကာယ်ဘုံ

အသုရကာယ်ဆိုသည်မှာ ဘုံသီးခြားမရှိ၊ ၎င်းတို့ ကျက်စားရာဒေသများသည်ပင် “**အသုရကာယ်ဘုံ**” ဖြစ်သည်။

အသုရကာယ်နှစ်မျိုးမှာ -

- (၁) နတ်အသုရာ
- (၂) ပြိတ္တာမျိုးအသုရာတို့ဖြစ်သည်။

ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံ

ကောင်းမှုရှိသူတို့ လာရောက်၍ စည်းစိမ်းချမ်းသာများကို ခံစားရာ ကာမဘုံကို “**ကာမသုဂတိဘုံ**” ဟု ခေါ်သည်။

- (၁) **လူ့ဘုံ** = လူတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၂) **ဇာတုမဟာရာဇ်ဘုံ** = ဓတရဋ္ဌ၊ ဝိဇ္ဇုဋ္ဌက၊ ဝိဇ္ဇုပက္ခ၊ ကုဝေရ-ဟု ဆိုအပ်သော နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၃) **တာဝတိံသာဘုံ** = မာဃလုလင်နှင့် ကုသိုလ်ပြုဖတ် ၃၃-ဦးတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၄) **ယာမာဘုံ** = ဆင်းရဲဒုက္ခမှ ကင်းသော နတ်တို့၏ နေရာဘုံ။

(၁၃)

- (၅) **တုသိတာဘုံ** = မိမိ၏ စည်းစိမ်ကျက်သရေတို့ကို နှစ်သက်တတ်သော နတ် နတ်တို့၏ နေရာဘုံ။
 - (၆) **နိမ္မာနရတီဘုံ** = ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းထားသော စည်းစိမ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်တတ် သော နတ်တို့၏ နေရာဘုံ။
 - (၇) **ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီဘုံ** = သူများဖန်ဆင်းပေးသော စည်းစိမ်ကို မိမိအလိုဆန္ဒ အတိုင်းဖြစ်စေနိုင်သော နတ်တို့၏ နေရာဘုံ။
- ဤကာမသုဂတိ (၇)ဘုံတွင် နံပါတ် (၁)လူ့ဘုံမှတစ်ပါး ကျန် (၆)ဘုံကို နတ်တို့၏ နေရာဖြစ်၍ နတ်ပြည် (၆)ထပ်ဟု ခေါ်သည်။

ရူပ (၁၆)ဘုံ

ရူပကုသိုလ်ဈာန်ရသူတို့၏ ရောက်ရာဖြစ်သောကြောင့် ရူပဘုံ-ဟု ခေါ်သည်။ ထိုရူပဘုံသည် (၁၆)ဘုံရှိသည်။

ပထမဈာန် (၃)ဘုံ

- (၁) **ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဘုံ** = မဟာဗြဟ္မာတို့၏ ပရိသတ်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၂) **ဗြဟ္မပုရောဟိတာဘုံ** = မဟာဗြဟ္မာတို့၏ များကြီးမတ်ရာပုရောဟိတ်ဗြဟ္မာ တို့၏ နေရာဘုံ။
- (၃) **မဟာဗြဟ္မာဘုံ** = ကြီးမြတ်ကုန်သော (မဟာ)ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။

ဒုတိယဈာန် (၃)ဘုံ

- (၄) **ပရိတ္တာဘာဘုံ** = ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနည်းသောဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၅) **အပ္ပမာဏာဘာဘုံ** = ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါများသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၆) **အာဘဿရာဘုံ** = ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်တလက်လက်ထွက်သည့်ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါရှိသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။

(၁၄)

တတိယဈာန် (၃)ဘုံ

- (၇) **ပရိတ္တသုဘာဘုံ** = နည်းပါးသော်လည်း တခဲနက်တောက်ပသော ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါရှိသည့် ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၈) **အပ္ပမာဏသုဘာဘုံ** = များပြား၍ တခဲနက်တောက်ပသော ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါရှိသည့် ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၉) **သုဘကိဏှာဘုံ** = တခဲနက်သော ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတို့ဖြင့် ရောယှက်နေသည့် ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။

စတုတ္ထဈာန် (၄)ဘုံ

- (၁၀) **ဝေဟပိုလ်ဘုံ** = ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသည့် အကျိုးရှိသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၁၁) **အသညသတ်ဘုံ** = သညာ-စသော နာမ်ခန္ဓာမရှိ၊ ရုပ်ခန္ဓာသက်သက်ရှိသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- **သုဒ္ဓါဝါသဘုံ** = အလွန်စင်ကြယ်သော အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဗြဟ္မာတို့၏နေရာသုဒ္ဓါဝါသဘုံ။

သုဒ္ဓါဝါသ (၅)ဘုံ

- (၁၂) **အဝိဟာဘုံ** = အချိန်အနည်းငယ်မျှပင် မိမိဘုံဌာနကို မစွန့်ခွါသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၁၃) **အတပ္ပါဘုံ** = တစ်စုံတစ်ခုအကြောင်းကြောင့်မျှ စိတ်ပူပန်မှုမရှိသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၁၄) **သုဒဿာဘုံ** = အလွန်တင့်တယ်သော အရောင်အဆင်းရှိသောကြောင့် ရှုကြည့်ချင်စရာ အလွန်ကောင်းသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၁၅) **သုဒဿီဘုံ** = အလွန်စင်ကြယ်သော မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လွန်ကဲထူးခြားစွာ မြင်စွမ်းနိုင်သော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၁၆) **အကနိဌာဘုံ** = ရူပဗြဟ္မာအားလုံးထက် စည်းစိမ်အားဖြင့် အကြီးကျယ်ဆုံး အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။

(၁၅)

အရူပ (၄) ဘုံ

အရူပကုသိုလ်စျာန်ရသူတို့ ရောက်ရာဖြစ်သောကြောင့် **အရူပဘုံ**-ဟု ခေါ်သည်။ ထိုအရူပဘုံသည် -

- (၁) **အာကာသာနဗ္ဗာယတနဘုံ** = ရုပ်ခန္ဓာမရှိ၊ အာကာသာနဗ္ဗာယတနဝိပါက်စိတ်စေတသိက်ဟူသော နာမ်ခန္ဓာလေးပါးသာရှိသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၂) **ဝိညာဏဗ္ဗာယတနဘုံ** = ရုပ်ခန္ဓာမရှိ၊ ဝိညာဏဗ္ဗာယတနဝိပါက်စိတ်၊ စေတသိက်-ဟူသော နာမ်ခန္ဓာလေးပါးသာရှိသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၃) **အာကိဉ္ဇညာယတနဘုံ** = ရုပ်ခန္ဓာမရှိ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနဝိပါက်စိတ်၊ စေတသိက်ဟူသော နာမ်ခန္ဓာလေးပါးသာရှိသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံ။
- (၄) **နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ** = ရုပ်ခန္ဓာမရှိ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဝိပါက်စိတ်၊ စေတသိက်ဟူသော နာမ်ခန္ဓာလေးပါးသာရှိသော ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာဘုံအားဖြင့် (၄) ဘုံဖြစ်ပါသည်။

ကေဝေါကာရ၊ စတုဝေါကာရ၊ ပဉ္စဝေါကာရဘုံများ

ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဘုံတို့တွင် -

- (၁) အသညသတ်ဘုံသည် ရူပက္ခန္ဓာဟူသော ခန္ဓာတစ်ပါးသာရှိသောကြောင့် **ကေဝေါကာရဘုံ**မည်၏။ (ကေ = တစ်ပါး + ဝေါကာရ = ခန္ဓာ)
- (၂) အရူပ (၄) ဘုံသည် နာမ်ခန္ဓာလေးပါးသာ ရှိသောကြောင့် **စတုဝေါကာရဘုံ**မည်၏။ (စတု = လေးပါး + ဝေါကာရ = ခန္ဓာ)
- (၃) ကာမ (၁၁) ဘုံ၊ အသညသတ်ကြည့်သော ရူပ (၁၅) ဘုံအားဖြင့် (၂၆) ဘုံသည် ခန္ဓာငါးပါးလုံးရှိသောကြောင့် **ပဉ္စဝေါကာရဘုံ**မည်၏။

(၁၆)

ဤသို့အားဖြင့် -

- (၁) ကာမ (၁၁)ဘုံ
- (၂) ရူပ (၁၆)ဘုံ
- (၃) အရူပ (၄)ဘုံ စုစုပေါင်း (၃၁)ဘုံကို သြကာသလောက-ဟု ခေါ်သည်။

သတ္တလောက

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသုရကာယ်-ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအပေါင်းသည် “**သတ္တလောက**” မည်၏။

ထိုသတ္တဝါတို့သည် အမျိုးအစားအားဖြင့် -

- (က) ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ် (၄)မျိုး
- (ခ) အရိယာပုဂ္ဂိုလ် (၈)မျိုးအားဖြင့် (၁၂)မျိုးရှိသည်။

ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ် (၄)မျိုး

(၁) **ဒုဂ္ဂတိအဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်** = မကောင်းမှုဒုစရိုက်တို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ထို အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးဖြစ်သော အဟိတ်အကု သလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရဏစိတ်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေ သော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကား ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသုရကာယ်ဟူသော အပါယ်ဘုံ သား သတ္တဝါများတည်း။

(၂) **သုဂတိအဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်** = ကုသိုလ်ပြုစဉ်အခါက ဉာဏ်လည်းမပါ၊ ရှေ့နောက် အကုသိုလ်ခြံရံ၍ လည်းပြုခဲ့သော အညံ့စားကုသိုလ် တို့ကြောင့်ဖြစ်သော အဟိတ်ကုသလဝိပါက် ဥပေ က္ခာသန္တိရဏစိတ်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကား ဝေမာနိကနတ်ပြိတ္တာ၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ ဝမ်းတွင်းကန်း၊ အ၊ ဆွံ၊ အရူး၊ ဥဘ

(၁၇)

တောဗျည်း၊ နပုန်းပဏ္ဍုက်စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ဇီဝိတ နဝကကလာပ်ရုပ်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေသော အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့တည်း။

- (၃) **ဒွိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်** = အမောဟဟူသော ဉာဏ်ပညာမပါဘဲ အလောဘ, အဒေါသ-ဟူသော ဟိတ်နှစ်ပါးဖြင့်သာ ပဋိသန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်။
- (၄) **တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်** = အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ-ဟူသော (ဉာဏ်ပညာ ပါသော) ဟိတ်သုံးပါးဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်။ တရားအားထုတ်သည့်အခါ ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်ရနိုင်လောက် အောင် ဉာဏ်ထက်မြက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် (၈)ယောက်

- (၁) **သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်** = သောတာပတ္တိမဂ် ရဆဲပုဂ္ဂိုလ်။
- (၂) **သကဒါဂါမိမဂ္ဂဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်** = သကဒါဂါမိမဂ် ရဆဲပုဂ္ဂိုလ်။
- (၃) **အနာဂါမိမဂ္ဂဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်** = အနာဂါမိမဂ် ရဆဲပုဂ္ဂိုလ်။
- (၄) **အရဟတ္တမဂ္ဂဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်** = အရဟတ္တမဂ် ရဆဲပုဂ္ဂိုလ်။
- (၅) **သောတာပတ္တိဖလဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်** = သောတာပတ္တိဖိုလ် ရပြီးသော (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်။
- (၆) **သကဒါဂါမိလဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်** = သကဒါဂါမိဖိုလ်ရပြီးသော (သကဒါဂါမ်) ပုဂ္ဂိုလ်။
- (၇) **အနာဂါမိဖလဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်** = အနာဂါမိဖိုလ်ရပြီးသော (အနာဂါမ်)ပုဂ္ဂိုလ်။
- (၈) **အရဟတ္တဖလဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်** = အရဟတ္တဖိုလ်ရပြီးသော (ရဟန္တာ)ပုဂ္ဂိုလ်။

ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ် (၄)ယောက်တွင် နောက်ဆုံးဖြစ်သော တိဟိတ်ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ် နှင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ် (၈)ယောက်အားဖြင့် (၉)ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာ အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ-ဟူသော ဟိတ်သုံးပါးနှင့် ပဋိသန္ဓေနေသောကြောင့် တိဟိတ် ပုဂ္ဂိုလ်-ဟု ခေါ်သည်။

(၁၈)

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် (၈)ယောက်တွင်လည်း သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်, အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်-
ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။

(က) **သေက္ခ** = သီလ, သမာဓိ, ပညာ သိက္ခာ ၃-ပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်သော အရဟ
တ္တဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်မှ တပါး ကျန်အရိယာပုဂ္ဂိုလ် (၇)ယောက်သည်
သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။

(ခ) **အသေက္ခ** = သီလ, သမာဓိ, ပညာ သိက္ခာ ၃-သုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်သော
အရဟတ္တဖလဋ္ဌာန်သည် အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ဤ
ပုဂ္ဂိုလ်ကို “အသေက္ခ”အပြင် “ရဟန္တာ”ဟုလည်း ခေါ်သည်။

ဤသို့အားဖြင့် -

(က) ပုထုဇဉ် (၄)ယောက်

(ခ) အရိယာ (၈)ယောက်အားဖြင့် (၁၂)ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်

များကို သတ္တလောက-ဟု ခေါ်သည်။

(၃) သင်္ခါရလောက

ခဏခဏပျက်တတ်, အပြီးတိုင် ပျက်တတ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍
ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော (တေဘူမက)ရုပ်, နာမ်တရားတို့သည် သင်္ခါရလောကမည်၏။

နောက်ဆက်တွဲပြီး၏။